

EXPRES

Nr 87 (2953)

ROK VII

ILUSTROWANY

CZWARTEK

USPRAWNIONO PRODUKCJE

Przyśpieszymy remont maszyn — rzeki ślusarz Kazimierz Krukowski miesiąc temu, gdy do „Pierwszej” w Rudzie nadeszła wiadomość o apelu załogi Pałafawagu. Zobowiązanie zespołu Stanisława Foltysa dotyczyło usunięcia tzw. „wąskiego gardła” w prasie drukowej. W tych dniach oba te zespoły za meldowały o przedterminowym wykonaniu swych zobowiązań.

ZAPOWIEDŹ NADWYŻEK

Już od miesiąca w Zakładzie nr 5 Wytwórni Sprzętu Mechanicznego w Łodzi trwa uporczywa walka o przedterminowe wykonanie zobowiązań, podjętych dla uczczenia rocznicy urodzin Prezydenta Bieruta i Święta 1 Maja. Łącznie załoga postanowiła wyprodukować dodatkowo ponad 15 ton odlewów. Jak wynika z ostatnich meldunków robotnicy odlewni wykonali już 80 proc. zobowiązań rocznicowych. **Przodujący w odlewni: Józef Zatorski i Jerzy Białek, wykonujący od 205 do 212 proc. normy, Andrzej Lewandowski — 200 proc. normy oraz Edmund Chajny.**

Pamiętki po Koperniku od Związku Radzieckiego

WARSZAWA — Dnia 8 bm. wyjechała do Moskwy delegacja w składzie: wiceminister Szkolnictwa Wyższego, Henryk Golański, rektor Uniwersytetu Warszawskiego, prof. dr Jan Wasilkowski, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego dr Tadeusz Banachiewicz, w celu przejęcia pamiętek, związanych z życiem i pracą Mikołaja Kopernika, przekazanych Polsce przez rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Z ZSRR nadchodzą transporty sprzętu dla budowy Pałacu Kultury i Nauki

WARSZAWA. — PRZYGOTOWANIA DO BUDOWY NAJWIĘKSZEGO GMACHU W POLSCE — PAŁACU KULTURY I NAUKI Z DNIA NA DZIEŃ, Z GODZINY NA GODZINĘ NABIERAJĄ CORAZ SZERSZEGO ROZMACHU. **NIEPRZERWANIE NAPŁYWAJĄ DO STOLICY RADZIECKIE TRANSPORTY MASZYN, SPRZĘTU I URZĄDZEŃ POTRZEBNYCH DO BUDOWY.**

Budowniczo radziecy pomyśleli o wszystkim co potrzebne może być im w czasie pracy. Transporty, poczynając od ciężkich samochodów — wywrotek najnowszej konstrukcji, do ciężkich maszyn i precyzyjnych urządzeń pomiarowych, gotowych elementów budowlanych, całych zespołów warsztatów naprawczych, zawierają również ubrania robocze, obuwie, urządzenia mieszkalne a nawet najdrobniejszy sprzęt elektryczny dla budowanych domów itd.

Tymczasem na olbrzymim placu przyszłej budowy Pałacu z szybkością około 4 tys. metrów sześciennych dziennie znika kaja zwalony gruz, zalegający plac. Prace są całkowicie zmechanizowane. Świdry i młoty pneumatyczne rozbijają stwardniałe sterty gruzu, resztki wypalonych domów. Mechaniczne koparki napędzane skrzynią wywrotek.

Już za kilka tygodni na plac budowy wejdą radzieckie brygady rozpoczynając prace związane bezpośrednio z budową Pałacu.

Powrót delegacji polskiej z Budapesztu

WARSZAWA. — W dniu 8 bm. powróciła z Budapesztu do Warszawy, z uroczystości święta narodowego Węgierskiej Republiki Ludowej, delegacja rządu Rzeczypospolitej Polskiej w osobach ministra Szkolnictwa Wyższego — Adama Rapackiego, wiceministra Obrony Narodowej — gen. brygady Mariana Naszkowskiego i przewodniczący pracy, metalowca Ireny Zawistowskiej.

Entuzjastycznie przyjęto apel ZG ZMP

Młodzi odpowiadają

zobowiązaniami zwiększenia wysiłku produkcyjnego

Młodzież z ZPB im. Dzierżyńskiego włącza się do czynu

WARSZAWA. — Młodzież całego kraju na zebraniach odbywających się w zakładach pracy, szkołach, uczelniach, POM-ach, PGR-ach i grupach z entuzjazmem przyjmuje apel Zarządu Głównego ZMP, wyrażający na Złot Młodych Przewodników Pracy — Budowniczych Polski Ludowej. Zebranie młodzieży Zakładów Przemysłu Bawełnianego im. F. Dzierżyńskiego w Łodzi zgromadziło wszystkich członków fabrycznej organizacji ZMP oraz wielu młodych robotników i robotnic. Burzliwymi oklaskami przyjęli zebrani wystąpienie młodego majstra Czesława Sykuły, który powiedział: „Złot Młodych Przewodników mobilizuje nas do jeszcze wydajniejszej pracy. W imieniu mojej brygady postanawiam podnieść wykonanie bazy produkcyjnej o 1 proc.”. Wprost od warsztatów pracy przybyli do wielkiej świetlicy na masówkę młodzi chłopcy i dziewczęta —

tokarze, spawacze, wiertacze, stolarze i malarze Pałafawagu. Na trybunę kolejno wchodził młodzi robotnicy i robotnice składając, uprzednio dobrze przemyślane dodatkowe zobowiązania produkcyjne. Wielką aulę Politechniki Warszawskiej, gdzie odbyło się zebranie dla omówienia przygotowań do Złota, szczerze wypełnili studenci. Przybyli na nie również profesorowie uczelni, przedstawiciele ZG ZMP oraz przewodownicy pracy z warszawskich zakładów. Wypowiedzi studentów mówiących o tym, co przygotowują, aby stać się godnymi uczestniczenia w Złocie, przyjęte zostały burzliwymi oklaskami przez młodzież.

Uczniowie Technikum Chemicznego nr 1 w Warszawie zobowiązali się do uczczenia 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bolesława Bieruta zlikwidować ocenę niedostateczną, udzielić pomocy w nauce słabszym kolegom oraz racjonalnie wykorzystać czas przeznaczony na wykłady i ćwiczenia w pracowniach. Na zdjęciu: Uczniowie kl. IVa, Teresa Sadowska, Wiesław Wiczorkowski i Irene Dąbkowska, przy wagach analitycznych. **CAF — fot. Zygm. Wdowiński**

Prace wiosenne rozpoczęły

Ziarno siewne, nawozy sztuczne

Państwo spieszy z pomocą rolnictwu

WARSZAWA. — W roku bieżącym w związku z większym zapotrzebowaniem rolnictwa, rząd ludowy postawił do dyspozycji rolników duże ilości nasion. Aby ostatecznie wyjaśnić wszystkim rolnikom zasady wymiany i nabywania ziarna siewnego, Ministerstwo Rolnictwa wydało specjalny komunikat, z którego wynika co następuje: **W każdej spółdzielni gminnej, KAŻDY CHŁOP MOŻE WYMIENIĆ WŁASNE ZIARNO** siewne zbóż jarych na materiał siewny kwalifikowany zbóż jarych, jęczmień, pszenicę i owies (w stosunku 100 kg za 100 kg), dopłacając w gotówce różnicę cen i standardów. Wymiana zbóż odbywa się bez żadnych formalności. Jeżeli rolnikowi nie wystarczy do siewu własnych nasion zbóż jarych, może on wymienić inne posiadane gatunki odpowiednio oczyszczonych zbóż na zboża jare jednolite. W pewnych wypadkach np., gdy rolnicy obejmują w zagospodarowanie nie odłogi, gdy dotknięci byli w roku ub. klęskami żywiołowymi lub

wskutek niepomysłnych warunków atmosferycznych mają znaczne niedosiewy, **MOGĄ ONI KORZYSTAĆ Z POŻYCZEK ZIARNA** zbóż jarych — pszenicy, jęczmienia i owsa, które udzielane są na skrypty dłużne. Z pożyczek zboża w naturze na skrypty dłużne mogą korzystać w pewnych wypadkach również spółdzielnie produkcyjne. Ministerstwo Rolnictwa podaje jednocześnie do wiadomości wszystkich rolników, że z dniem 10 kwietnia br. **ZNOSI SIĘ REZERWOWANIE NAWOZÓW SZTUCZNYCH NA KONTRAKTACJĘ.** Z jesiennych zaliczek nawozowych sprzedawane będą również nawozy dla indywidualnych gospodarstw rolnych. Przewiduje się sprzedaż na wóz azotowych, które mogą chłopi nabywać do 30 kwietnia br. oraz nawozów potasowych, których sprzedaż trwać będzie do 31 maja br. Wapno nawozowe sprzedawane jest bez żadnych ograniczeń.

Potężny rozwój przemysłu zwiększa możliwości eksportowe i importowe Polski

Przemówienie Aleksandra Wołyńskiego na konferencji moskiewskiej

MOSKWA — Przemawiając na posiedzeniu sekcji rozwoju handlu międzynarodowego, międzynarodowej konferencji gospodarczej w Moskwie, delegat polski, Aleksander Wołyński przedstawił potencjalne możliwości i perspektywy rozwoju stosunków handlowych między Polską a poszczególnymi krajami i strefami. Mówca stwierdził na wstępie, że Polska jest już obecnie w stanie za spokojnie bez trudu niemal całe zapotrzebowanie Europy północnej na węgiel. Kraje Europy północnej mają przy tym możliwość pokrywania swego importu węgla w przeważającej części, jeśli nie całkowicie, dostawami swych towarów do Polski, albowiem wszystkie te kraje posiadają znaczną produkcję eksportowanych dóbr, których Polska jest odbiorcą.

Przechodząc do omówienia stosunków handlowych z licznymi krajami pozaeuropejskimi mówca stwierdził, że powojenna wymiana handlowa Polski z tymi krajami odbywa się w okolicznościach znacznie bardziej sprzyjających aniżeli w okresie przedwojennym. Szybkie tempo uprzemysłowienia Polski zwiększa ilościowo i asortymentowo jej możliwości importu i eksportu do tych krajów. Na zakończenie mówca w imieniu delegacji polskiej wyraził wdzięczność organizatorom konferencji za umożliwienie nawiązania bezpośrednich rozmów z przedstawicielami wielu krajów, które to rozmowy przyczyniły się do ożywienia wymiany towarowej, a w niektórych wypadkach, nawet do zawarcia konkretnych transakcji jeszcze w czasie konferencji.

Ambasador Sobolew odwiedził Instytut Polsko-Radziecki

WARSZAWA. — W dniu 8 bm. Instytut Polsko-Radziecki odwiedził ambasador ZSRR w Polsce A. A. Sobolew w towarzystwie attaché kulturalnego ambasady ZSRR J. Safirowa. Dyrektor Instytutu prof. dr Zygmunt Młynarski przedstawił ambasadorowi plan działalności Instytutu na najbliższy okres i drogi, jakimi Instytut będzie kroczył, by jeszcze bardziej pogłębić w społeczeństwie polskim znajomość życia, kultury, sztuki i nauki Związku Radzieckiego.

Przed zlotem młodzieży niemieckiej

BERLIN. — Zarząd Główny Związku Wolnej Młodzieży Niemieckiej (FDJ) zatwierdził porządek dzienny IV zjazdu FDJ i program zbliżającego się zlotu młodzieży niemieckiej. Zjazd odbędzie się w Lipsku w dniach od 27 do 30 maja br.

Prof. Kuo Mo-žo otrzymał na Kremlu Stalinowską Nagrodę Pokoju

MOSKWA. — Dnia 9 bm. odbyło się na Kremlu wręczenie Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej „za utrwalenie pokoju między narodami” wybitnemu mężowi stanu i działaczowi społecznemu Chińskiej Republiki Ludowej, prezesowi Chińskiej Akademii Nauk Kuo Mo-žo.

Przewodniczący komitetu Międzynarodowych Nagród Stalinowskich, członek Akademii — Skobielcyn wręczył laureatowi dyplom oraz złoty medal. Wygłaszając przemówienie, Kuo Mo-žo oświadczył, że wręczenie mu nagrody pokoju imienia Józefa Stalina uważa za najwyższy honor nie tylko dla siebie osobiście, lecz również dla całego narodu chińskiego.

Nie ustają morderstwa w USA na tle rasowym

NOWY JORK — Sekretarz kongresu walki o prawa obywatelskie William Patterson przekazał prasie sprawozdanie, w którym stwierdza, że w marcu zamordowano w Stanach Zjednoczonych 9 Murzynów na tle nienawiści rasowej.

Każdy może zdobyć!

- motocykl SHL
- aparat radiowy „Aga“
- 2 rowery
- zegarek na rękę
- 2-tygodniowe bezpłatne pobyty na wczasach „Orbisu“
- wieczne pióra
- teczkę skórzaną
- pończochy nylony i stylony
- piękne książki

— o nagrody jakie czekają uczestników wielkiego Konkursu „Expressu” i Państwowej Zbiornicy COU

Początek konkursu już za kilka dni

Ponad 0,5 mln. zł wpłaciło społeczeństwo na pomoc dla Korei

WARSZAWA. — Od organizacji społecznych, związków zawodowych, zrzeszeń sportowych i innych stowarzyszeń napływają w dalszym ciągu ofiary pieniężne na pomoc sanitarną dla ofiar zbrodniczej wojny bakteriologicznej, prowadzonej przez anglo-amerykańskich imperialistów w Korei. Do dnia 7 bm. społeczeństwo naszego kraju wpłaciło ponad 0,5 miliona złotych, za które zakupione będą medykamenty, środki opatrunkowe i narzędzia lekarskie.

Życie Bolesława Bieruta

Wśród łódzkich robotników

W 60 ROCZNICĘ URODZIN PREZYDENTA RP BOLESŁAWA BIERUTA
Na zdjęciu: Prezydent RP Bolesław Bierut w czasie zwiedzania budowy trasy „W-Z” w czerwcu 1948 r. CAF — fot. Dąbrowiecki

W 1927 r. Bolesław Bierut za działalność komunistyczną, za pracę dla dobra ludu, wtrącony zostaje do więzienia będzinińskiego.

W celach wre intensywne życie więźniów politycznych. Spotykają się towarzysze wspólnych bojów, zawiązują się nowe węzły przyjaźni.

Tutaj przyjaźni się Bierut z wybitnym działaczem KPP, Aleksandrem Zawadzkim, obecnym członkiem Biura Politycznego KC PZPR i wicepremierem rządu. Jeszcze w czasie poprzednich wędrowek po celach więziennych poznał Bierut Zenona Nowaka znanego działacza KPP, obecnie członka Biura Politycznego KC PZPR.

Starzy bywalcy więzień i bardziej wyrobieni działacze przekazują swe doświadczenia młodym towarzyszom, zachęcają ich do nauki, do pracy nad podniesieniem swej świadomości rewolucyjnej.

Bierut organizuje nauczanie dla więźniów — przeważnie górników i robotników zagłębiowskich. Wykłada historię ruchu robotniczego w Polsce. Umie przekazać swą szeroką wiedzę innym.

Wypuszczony chwilowo za kaucją, Bierut wraca do Warszawy — do pracy partyjnej, do przyjaciół, do rodziny. Pełni ważne funkcje w kierownictwie partyjnym, przez sześć miesięcy jest członkiem Sekretariatu KPP, najwyższej instancji partyjnej w kraju.

Zbliża się jednak chwila, kiedy Bierut nie może już dłużej przebywać w Warszawie, jeśli chce uniknąć nowego, tym razem długoletniego pobytu w więzieniu. Trzeba, aby na pewien czas wyjechał z kraju — tak decyduje kierownictwo partyjne.

Upływają lata pobytu na emigracji: Praga, Wiedeń, Sofia, Moskwa. Czas po brzegi wypełniony, początkowo pracą w szeregach międzynarodowych organizacji klasy robotniczej i pomocą dla bratnich partii i innych krajów, a następnie wytyczonymi studiami społecznymi i ekonomicznymi.

Wnikliwie i systematycznie zgłębia Bierut na wyższej uczelni w

Moskwie dzieła Marksa i Engelsa, Lenina i Stalina, teorię i praktykę międzynarodowego ruchu robotniczego, historię i przebieg Rewolucji Październikowej, dzieje walk wywolenczych narodów świata, narodu polskiego.

Do kraju powrócił Bierut w roku 1931 — trzecim roku kryzysu, piątym roku dyktatury faszystowskiej w Polsce.

Partia kieruje Bieruta do Łodzi, ważnego ośrodka proletariackiego, gdzie komuniści od wielu lat mają przeważające wpływy i stoją na czele największych ruchów strajkowych.

Bierut jako sekretarz Komitetu Okręgowego KPP jest kierownikiem roboty partyjnej w okręgu łódzkim, przywódcą stutysięcznej armii proletariackiej, wiodącej zwycięży bój z wyzyskiem kapitalistycznym.

Woj. łódzkie melduje Chłopi realizują zobowiązania podjęte dla uczczenia rocznicy urodzin Prezydenta

Czyn na cześć 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bieruta ogarnia coraz szersze rzesze chłopów województwa łódzkiego. Liczne zobowiązania podjęli już gospodarze indywidualni, członkowie spółdzielni produkcyjnych, robotnicy rolni oraz założyciele POM-ów i SOM-ów.

Mieszkańcy gromady Grochówek w pow. kutnowskim przeprowadzają obecnie naprawę drogi. W tych dniach przystąpili także do wysypiania żwiru odcinka pobliskiej szosy o długości kilometra.

Chłopi z gromady Czerchów w pow. łęczyckim zameldowali o przedterminowym oczyszczeniu 300-metrowego odcinka rowów melioracyjnych.

Członkowie spółdzielni produkcyjnej w Kamioniu, pow. skierniewicki, postanowili powiększyć w

Przed warszawskim Złotem

Święto młodości

Spotkają się najlepsi spośród tych, którzy miłość do Ojczyzny wykazują czynem

Dwieście tysięcy chłopów i dziewcząt ze wszystkich stron kraju wcząt ze wszystkich stron kraju przybędzie w lipcu do Warszawy na wielki Złot Młodych Przemysłowców - Budowniczych Polski Ludowej. Dwieście tysięcy najlepszych młodych robotników, najaktywniejszych młodych chłopów, przodujących uczniów i studentów, wzorowych żołnierzy, junaków, harcerzy — pokażą w lipcowe dni, jaka jest młodzież naszego kraju, czym żyje, czego pragnie, jak pracuje i bawi się.

Szczęśliwa jest nasza młodzież. Państwo ludowe zapewnia jej pracę i naukę, wypoczynek i opiekę nad zdrowiem, rozwój kulturalny i rozrywkę. Otwiera szerokie perspektywy twórczej pracy, pełnego radości życia osobistego.

Ale młodość naszych robotników, chłopów, uczniów i studentów przebiega jednocześnie w trudnych latach decydującej walki o zbudowanie fundamentów socjalizmu. To są ciężkie chwile, przyszłość budujemy w zaciętej walce z tym, co stare, z tym co usiłuje ciągnąć nas wstecz.

Z tym większą energią i uporem budujemy socjalizm, w ciężkim codziennym trudzie. Twardo stawiamy czoła brakom dnia codziennego. Nie lekamy się doraźnych wyrzeczeń, przełamujemy egoizm, sobkostwo, lenistwo.

Wiemy, że szlachetna młodzież, która kształtuje swój charakter w tym porywającym okresie pięknej i trudnej walki, może dać naszej ojczyźnie przodujących bojowników przyszłości. Ludzi odczuwających patos naszych rewolucyjnych dni, umiejących przekuć gorące uczucia miłości do Polski w wielkie czyny, po konywać nieustannie trudności i przeszkody. Ludzi, umiejących gorąco kochać przyjaciół ludzkości i kraju o czystym, a jednocześnie głęboko nienawidzić wrogów.

Taką młodzież zobaczymy na Złocie. Jego inicjatorem i organizatorem jest Związek Młodzi Polaków. Na organizacji ZMP-owskiej, na każdym jej aktywie spoczywa główna odpowiedzialność za przygotowanie młodzieży do jej wielkiego święta.

Na każdej organizacji ZMP-owskiej, na każdym jej aktywie spoczywa odpowiedzialność za wzrost uświadomienia politycznego młodzieży, za to, by przedlotowe współzawodnictwo, zgodnie z rolą, jaka przypada młodzieży w Polsce, miało imponujący przebieg. Tylko ta organizacja, która związana jest ściśle z młodzieżą, tylko ten aktywista, w którym młodzi ludzie widzą niezawodnego przyjaciela, porwie za sobą młodzież fabryki, huty i kołpałni, wsi i szkoły, natchnie ją pragnieniem bohaterstwa pracy.

Okres przygotowań do Złota — to wzmocniona walka o właściwy styl pracy ZMP, o zacieśnienie więzów całej organizacji i wszystkich jej aktywistów z każdym młodym chłopcem i dziewczyną. Pamiętajmy, że są jeszcze takie organizacje ZMP-owskie, które zamykają się w ciasnym kręgu aktywistów.

Są tacy aktywiści, którzy uważają, że mają wychowywać młodzież tylko referatami na zebraniach, wykładami na masówkach. A przecież, tam gdzie żyje młodzież, gdzie pracuje i odpoczywa, gdzie się uczy i bawi nie może zabraknąć organizacji ZMP-owskiej, jej aktywistów.

Powinno być ambicją każdego Zarządu ZMP, by w toku przygotowań do Złota wszystkie organizacje związały się jeszcze silniejszymi węzłami z całą młodzieżą polską.

— Czy jest tam dziś coś bardzo szczególnego?

— No — stara kobieta zastanawiała się, w jaki sposób podzielić się małą wiadomością z Dubanową, kiedy jednak nie wpał jej do głowy żaden pomysł, powiedziała całkiem po prostu:

— No... nie było tam nic szczególnego... Tylko, że... napisano o mnie...

Dubanowa rzuciła do koszyka do połowy obrany kartofel.

— Jak powiedziałaś?

— Napisano o mnie!

— Gdzie? Pokaż!

Pokurczony palec Janczowej zatrzymał się na odnośnym artykułiku. Kiedy już Dubanowa przeczytała, co trzeba, stara pobiegła dalej.

Najpierw wpała do Wicasów, potem do Rochardów.

Rochard uśmiechnął się:

— Będiesz obchodziła swoje urodziny razem z naszym prezydentem.

— Znam prezydenta — odpowiedziała Janczowa. — Widziałam go kiedyś w Budziszynie. Pozdrowiłam go z daleka, a on uśmiechnął się do mnie. Ale on jest młodszy ode mnie. Kiedyś był stolarzem, prawda?

— Tak — potwierdził Rochard.

— To on przyniósł mi większą emeryturę. Bo nasz prezydent wie przecież, jak ciężko się żyje starym robotnikom.

W czasie swoich następnych wizyt Janczowa nie zapomniała wspomnieć: „Prezy-

dent ma urodziny niedługo po mnie. Znam go dobrze. Był przecież wtedy w Budziszynie”.

Wczoraj stara Janczowa odwiedziła znowu Dubanów. Siedząc obok swojej starej przyjaciółki na niskim stołeczku, pomagała jej skubać pierze.

W miękkim fotelu, który stary Duban dostał w prezencie od dzieci w dniu swoich sześćdziesięcioletnich urodzin, siedział młody Duban. Chłopak przyjechał do rodziców, żeby spędzić z nimi parę dni urlopu.

Dla niego to zaczęła stara kobieta raz jeszcze opowiadać historię swojej pięćdziesięcioletniej walki z władzą.

Kiedy skończyła zapytała Mirka:

— Babcu, a co to jest właściwie „władza”?

— „Władza”? zastanowiła się Janczowa. — Tak... władza... Widzisz, dawniej władzą byli tamci... a teraz... teraz my jesteśmy władzą!

— Kto — my?

— No, wuj Duban, matka Dubanowa i... i prezydent... i Wicasowie...

— Czy i ty też, babcu?

— Tak, ja też! — odpowiedziała stanowczo Janczowa.

Pokiwała głową i raz jeszcze powtórzyła:

— Tak, ja też jestem teraz władzą! — zaśmiała się cicho. — To znaczy — dodała po chwili — również jestem malutką częścią władzy!

(Opr. A.)

Zespoły świetlicowe

na pomoc dla Korei

Zespół świetlicowy PSS Łódź-Wschód postanowił uczcić 60 rocznicę urodzin Prezydenta Bieruta szeregiem przedstawień.

Da on 3 bezpłatne spektakle sztuki „Wczoraj i przedwczoraj” dla szkoły nr 4 TPD, chorych ze szpitala wojskowego w Łodzi oraz jednostki wojskowej.

Dochód z dwu dalszych przedstawień przeznaczają pracownicy PSS na pomoc ofiarom wojny bakteriologicznej na Korei.

Podobne zobowiązanie podjął zespół świetlicowy ZZK, który wystawi sztukę „Trzeba było iskry”.

Codzienna nowelka „Expressu“

O babce Janczowej piszą gazety

Mały naród łużycki, tepiony i wynaradawiany przez Niemcy cesarskie i faszystowskie, cieszy się teraz opieką rządu NRD.

Bardzo charakterystyczny jest zbiór wierszy i opowiadań J. Brezana pt. „Na miedzy rośnie zboże”, będący odbiciem przemian, dokonujących się dzisiaj wśród Łużyczan.

Opowiadanie, umieszczone poniżej, jest ostatnim rozdziałem historii o starej Janczowej, byłej robotnicy rolnej w majątku wielkiego obszarnika. Bystra, dotcipna, twarda przy tym, zahartowana w walce z władzą i chciwym dziedzicem, jest ona jak gąbka symbolem siły, drzemających w narodzie łużyckim, który rozpoczyna nowy etap swojej historii.

Życie toczyło się dalej zwykłym trybem. Mała Mirka chodziła do szkoły, a babka Janczowa pomagała jak zwykle sadzić kartofle, miedlic len, oczyszczać buraczane pole — w zależności od pory roku.

Była wciąż jeszcze rześka, jej plecy umiały zginać się jak dawniej, jej język pozostał szybki i ostry, a oczy takie bystre, że mogła czytać nową łużycką gazetę bez okularów.

Co się tyczy samej gazety, Janczowa starym zwyczajem zaczynała czytać ją od ko-

ca. Jednakże i to, co stało na pierwszej stronie, było ciekawe, więc stara czytała powoli, zdanie po zdaniu.

Wtedy też zdarzało się coraz częściej, że starszuszka mruzczyła: „Właściwie trzeba by było powiedzieć tego diabła! Miała przy tym na myśli Kruppa, którego skazano właśnie na małą karę więzienia.

Albo też krzywiła się: „I oni również powinni przegnać bogaczy do stu diabłów!” W tym wypadku myślała o angielskich albo amerykańskich robotnikach, którzy musieli strajkować, ażeby wywalczyć sobie małą podwyżkę płacy.

Kiedy jednak pewnego razu przeczytała w gazecie sama o sobie, wówczas napełniła ją dumą i radość.

Naturalnie: nie wszyscy ludzie dożywają wieku siedemdziesięciu pięciu lat! Jednakże dawniej żadna z gazet nie pisała o takich starych robotnikach.

Raz jeszcze przeczytała bardzo uważnie, co napisała o niej gazeta, a potem pobiegła do Dubanów.

Dubanowa skrobała właśnie ziemniaki, ażeby ugotować je potem na kolację.

— Czyś już czytała dzisiaj gazetę? — zapytała ją Janczowa.

Dubanowa przyjrzała się uważnie swojej przyjaciółce.

Juris Brezan

— Czy jest tam dziś coś bardzo szczególnego?

— No — stara kobieta zastanawiała się, w jaki sposób podzielić się małą wiadomością z Dubanową, kiedy jednak nie wpał jej do głowy żaden pomysł, powiedziała całkiem po prostu:

— No... nie było tam nic szczególnego... Tylko, że... napisano o mnie...

Dubanowa rzuciła do koszyka do połowy obrany kartofel.

— Jak powiedziałaś?

— Napisano o mnie!

— Gdzie? Pokaż!

Pokurczony palec Janczowej zatrzymał się na odnośnym artykułiku. Kiedy już Dubanowa przeczytała, co trzeba, stara pobiegła dalej.

Najpierw wpała do Wicasów, potem do Rochardów.

Rochard uśmiechnął się:

— Będiesz obchodziła swoje urodziny razem z naszym prezydentem.

— Znam prezydenta — odpowiedziała Janczowa. — Widziałam go kiedyś w Budziszynie. Pozdrowiłam go z daleka, a on uśmiechnął się do mnie. Ale on jest młodszy ode mnie. Kiedyś był stolarzem, prawda?

— Tak — potwierdził Rochard.

— To on przyniósł mi większą emeryturę. Bo nasz prezydent wie przecież, jak ciężko się żyje starym robotnikom.

W czasie swoich następnych wizyt Janczowa nie zapomniała wspomnieć: „Prezy-

dent ma urodziny niedługo po mnie. Znam go dobrze. Był przecież wtedy w Budziszynie”.

Wczoraj stara Janczowa odwiedziła znowu Dubanów. Siedząc obok swojej starej przyjaciółki na niskim stołeczku, pomagała jej skubać pierze.

W miękkim fotelu, który stary Duban dostał w prezencie od dzieci w dniu swoich sześćdziesięcioletnich urodzin, siedział młody Duban. Chłopak przyjechał do rodziców, żeby spędzić z nimi parę dni urlopu.

Dla niego to zaczęła stara kobieta raz jeszcze opowiadać historię swojej pięćdziesięcioletniej walki z władzą.

Kiedy skończyła zapytała Mirka:

— Babcu, a co to jest właściwie „władza”?

— „Władza”? zastanowiła się Janczowa. — Tak... władza... Widzisz, dawniej władzą byli tamci... a teraz... teraz my jesteśmy władzą!

— Kto — my?

— No, wuj Duban, matka Dubanowa i... i prezydent... i Wicasowie...

— Czy i ty też, babcu?

— Tak, ja też! — odpowiedziała stanowczo Janczowa.

Pokiwała głową i raz jeszcze powtórzyła:

— Tak, ja też jestem teraz władzą! — zaśmiała się cicho. — To znaczy — dodała po chwili — również jestem malutką częścią władzy!

(Opr. A.)

PRACOWNICE ZPB im. MARCH-LEWSKIEGO:

— Wprawdzie nie udzielamy porad kulinarnych — możemy jednak zapewnić, że ciasto pieczone na margarynie jest równie smaczne jak na masle. Zrobicie próbę na słodką struclę: 6 dkg drożdży rozetrzeć w szklance ciepłego mleka. Nakryć, postawić w ciepłe aby podrosły. Ubić w rondelku postawionym na ciepłej płycie 3 jajka z 20 dkg cukru. Na wygrzanej misce wysypać 1 kg przesianej pszennej maki, zrobić w niej dołek i wlać podrosnięte drożdże, oraz jajka z cukrem. Aby ciasto nie było za suche, dolać mleka i wyrabiać. Gdy ciasto zacznie odstawać od ręki — dodać 15 dkg margaryny podgrzanej do miękkości i dalej wyrabiać. Ciasto potem nakryć, postawić w ciepłe, aby podrosło. Wąskie foremki wysmarować tłuszczem, nałożyć do połowy, a gdy w ciepłe podrosło — upiec w gorącym piecu. Będzie na pewno pyszne!

WDOWA PO GÓRNIKU—WALBRZYCH:

— Z kwoty wypłaconej Wam w związku ze śmiercią żywiciela rodziny — nie wolno dokonywać żadnych potrąceń. O przytoczonym fakcie należy powiadomić bezzwłocznie inspektora pracy, który nada sprawie odpowiedni bieg. Oczekujemy dalszych wiadomości.

ODPOWIADAMY:

EFES — POZNAŃ: Nie jesteśmy w stanie udzielić Panu wiadomości, czy wspomniana firma zastępuje na zaufanie.

W. ZIEMIANOWICZ — OTWOCK, SANATORIUM WOJSKOWE: Redakcja nie wpływa na przydział mieszkań, o które w Łodzi jest bardzo trudno. Sprawa ta leży wyłącznie w kompetencji władz kwatrukowych.

Młodzież Łodzi i województwa swemu Prezydentowi

Szybko migają nad maszyną ręce młodej dziewczynki z zakładów im. Ofiar 10 Września — Marii Włochowskiej. Stara się, aby wychodzące spod jej ręki „karczki” do sweterków były jak najlepsze, bez żadnej wady...

...Oczy dwudziestoletniego maszynisty — Mariana Walczaka — wypa trują w dali sygnały. Zamajaczą zielone światła — droga wolna! Na umorusanej od węgla i smaru twarzy pojawia się uśmiech.

Przecież każdy nieprzewidywany postój to strata cennego węgla. A Walczak właśnie dziś realizuje swoje zobowiązanie. Postanowił zaoszczędzić 20 ton węgla i 5 kg smaru na każdy tysiąc kilometrów...

...Nad krosnami tkacza Kulika w Nowej Tkalni ZPB im. Dzierżyńskiego czerwieni się żywo niewielka chorągiewka z emblematem ZMP. To znak, że Kulik realizuje swoje zobowiązanie. Bacznie nadśledza każdego stuknięcia, śledzi z uwagą rytm oddanych mu pod opiekę warsztatów.

We własnym klubie przy Centrali Eksportowo-Importowej dyskutują członkowie TPP-R nad filmami i książkami

Przy Centrali Eksportowo-Importowej w Łodzi zorganizowany został klub TPP-R. W klubie tym, liczącym 40 członków, pracownicy dyskutują nad przeczytanymi książkami radzieckimi, filmami itp. Dyskusje te odbywają się w języku rosyjskim i pomagają w przyswojeniu i pogłębieniu zdobytej na kursach znajomości języka rosyjskiego.

Członkowie klubu mają także do swej dyspozycji bibliotekę z książkami w języku polskim i rosyjskim.

Od dziś można odbierać pieniądze za wylosowane obligacje Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski

We wszystkich Oddziałach PKO oraz Narodowego Banku Polskiego znajdują się już oficjalne tabele numerów obligacji, na które pady premie w czasie pierwszego losowania Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski.

Tabele z numerami wylosowanych obligacji otrzymają także wszystkie większe zakłady pracy.

Jednocześnie przypominamy, że dziś rozpoczyna się wypłata premii oraz wykupywanie wylosowanych obligacji. Wypłaty prowadzi Oddział PKO oraz Narodowego Banku Polskiego.

Konkurs „Expressu Ilustrowanego” Kto otrzyma nagrody

- 41. Łapucka Jerzy, Poznań, 42. Łęziak Marian, Wola Radziszowska, 43. Łaskiewicz Józef, Szczecin, 44. Łojewska Halina, Grudziądz, 45. Maciejewska Zofia, Jarocin, 46. Majewski Edmund, Grudziądz, 47. Makarewicz Feliks, Legnica, 48. Maziarz Marian, Rzeszów, 49. Mazur Irena, Łódź, 50. Motak Bronisław, Gliwice,
- 51. Morka Halina, Zagórze, 52. Nowosielski Zbigniew, Kielce, 53. Oleksówna Czesława, Mowusko, 54. Oles Kazimierz, Kudowa-Zdrój, 55. Osiński Henryk, Pabianice, 56. Patora Krystyna, Łódź, 57. Pająk Stefania, Góra-Sląska, 58. Pajor Daniela, Łódź, 59. Paczkowski Józef, Ostrów Wlkp., 60. Plucińska Zofia, Łódź,
- 61. Plisiecki Jerzy, Łódź, 62. Poszwiński Mirosław, Łódź, 63. Pytel Zdzisław, Katowice - Wełnowiec, 64. Przewoźniak Adam, Kraków, 65. Rajda Eugeniusz, Andrychów, 66. Remlinger Tadeusz, Łódź, 67. Schabowicz Jerzy, Częstochowa, 68. Słaba Aleksandra, Łódź, 69. Sobkowski Roman, Czaplinek, 70. Suszek Henryk, Bukowiec,
- 71. Stanisławska Mirosława, Łódź, 72. Sterczewski W., Łódź, 73. Swiderska Halina, Dzierżonów, 74. Swierk Stanisław, Długopole-Zdrój, 75. Ślusarczyk Edward, Łódź, 76. Szewczyk Włodzimierz, Belchatów, 77. Szewczyk Jerzy, wieś Kopyść, 78. Szeń Jerzy, Fabianice, 79. Szurkot Andrzej, Zary k. Zagania, 80. Szymańska Regina, Zgierz,
- 81. Sztajer Grażyna, Złoczew, 82. Turczyński Cezary, Zgierz, 83. Wantak Czesław, Przemysł, 84. Wełnowska Irena, Łódź, 85. Wrona Kazimierz, Wrocław, 86. Wargula Krystyna, Szklarska Poreba, 87. Wilhelm Ryszard, Radomsko, 88. Zarembska Cecylia, Ostrowiec Świętokrzyski, 89. Zalewski Janusz, Warszawa, 90. Zarzycki Waldemar, Sosnowiec.

Zza kulis kalkulacji

Tajemnica kosztów ogólnych

Kiedy spółdzielczość usługowa zacznie wypełniać właściwie postawione przed nią zadania

Ob. Kozłowska kłęczy przy kuchennym zlewie i coś majstruje. Na podłodze widać ślady domowego „potopu”.

— Co się stało?
— Zlew się zapchał. A że kran cieknie, w ciągu nocy całą kuchnię mi zalało.

— Trzeba wezwać hydraulika!

— Dziękuję, wolę sama zrobić. Wezwałam kiedyś takiego jednego ze spółdzielni „Kotlarz”, żeby naprawił kran. Siedział przy nich dwa dni. A jak poszedł dalej ciekło... Za to rachunek mi wystawili na... 54 zł! Nie dla mnie taka usługa...
* * *

„Tragedia” gastronomiczna

Gęsie pióra

Różne rzeczy i dziwne dzieją się w Łodzi... Na przykład dziś przywędrowała do naszej redakcji gęś.

Przywędrowała wprawdzie nie sama, lecz w kieszonce naszego Czytelnika, ob. A. St., i to już upieczona, w odpowiednim sosie i z „garniturem” piórek.

Porcja gęsi, podana w barze „Pod Wleczą” przy ul. Piotrkowskiej nr 163 — składa się z kosteczek, szynki i kawałka skórki, przybranej malowniczo pieczem.

Pytamy, co ma zrobić konsument — czy zapłacić 12 zł. 30 groszy, po patrzeć i wyjść z baru, czy też ktoś się tym zainteresuje, aby porcję gęsi były bardziej jadalne, a mniej garnirowane piórkami?
(li)

Powołano Komitety 1-Majowe

Tegoroczne Święto 1 Maja

obchodzić będziemy pod hasłami walki o pokój i wykonanie Planu 6-letniego

Tegoroczne święto klasy robotniczej — 1 Maja obchodzimy pod hasłami: walki o pokój i wykonanie 3 roku Planu 6-letniego. 1 Maja będzie również dniem podsumowania wyników zobowiązań, podejmowanych dla uczczenia 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bieruta i Święta Majowego.

W dniu 1 Maja zademonstrujemy przeciwko wojnie bakteriologicznej, stosowanej przez agresorów amerykańskich w Korei, przeciwko tworzeniu hitlerowskiego Wehrmachtu w Niemczech zachodnich, za jedno czeniem Niemiec na platformie demokratycznej.

Wczoraj powołano w Łodzi Miejski Komitet Obchodu 1 Maja, do którego m. in. weszli: I sekretarz KŁ PZPR — Jan Płasiński, sekretarz KŁ PZPR — Henryk Winter,

sekretarz KW PZPR — Wanda Jarumulowicz, przewodniczący Prez. RN — Marian Minor, wiceprzewodniczący Prez. RN — Edmund Bugajski, plk. Duda, przewodniczący Zarządu Gł. Związku Zaw. Włóknarzy — Zygmunt Krzywański, przewodniczący ORZZ — Sumerowski, przewodniczący ZŁ ZMP — Lewandowski, prezes KW Str. Dem. — prof. Bagiński i inni.

Równocześnie powołano Wojewódzki Komitet Obchodu 1 Maja. W skład jego weszli: m. in.: I sekretarz KW PZPR — Leon Stasiak, kier. wydz. propagandy KW PZPR — Regina Wojskowska, sekretarz ORZZ — Wacław Olszewski, wiceprzewodniczący Prezydium WRN — Czesław Pabisak, przewodniczący zarządu wojewódzkiego ZMP — Józef Stępień, przewodniczący WKW ZSL — Paweł Zielnik i inni. (j)

Takie jest niestety zdanie większości społeczeństwa o pracy punktów usługowych. Ci, którzy korzystają z tych usług, są często niezadowoleni, a nawet oburzeni. Dlaczego?

Nie będziemy tu przytaczać publikowanych już dość często wypadków, gdy rachunek za reperaturę radia wynosi niemal tyle co koszt nowego odbiornika, że dorobienie 26 kluczy kosztowało pewną instytucję około tysiąca złotych, Faktów jest dość. Ale poszukajmy przyczyn, tego stanu rzeczy. Tych jest również dość dużo i tkwią one bardzo głęboko.

Przy obliczaniu ceny za usługi bardzo znaczną pozycję stanowią tzw. koszty ogólne. Składają się na nie wszystkie wydatki, połączone z prowadzeniem przedsiębiorstwa, a więc: koszty opakowań, materiały pomocnicze i narzędzia, opał, światło, transport, pensje pracownicze, podróże służbowe, itp.

Biorąc dla przykładu jedną tylko branżę metalową zobaczymy, że podczas gdy w spółdzielni „Wózek” koszty ogólne sięgają 37,4 proc. wartości usługi, w spółdzielni „Kotlarz” — dochodzą aż do 144 proc., a w „Ślusarzu” do 137,8 proc. Oczywiście wpływa to na koszt usług bardzo poważnie. I dowodzi... złą gospodarką wymienionych przedsiębiorstw usługowych. A tak było do niedawna w większości z nich.

Wiele z nich obciążają w dalszym ciągu rażące przerosty administracyjne. Każdy niemal punkt usługowy przy niewielkiej stosunkowo liczbie pracowników produkcyjnych i przy niskiej wydajności pracy, posiada rozbudowany do przesady aparat administracyjny.

Weźmy choćby spółdzielnię „Kotlarz”. Na rachunku za reperaturę kranu, narzut kosztów ogólnych wynosi 144 proc. Przyczyną jest zbyt duża ilość pracowników administracyjnych i rażąco niska wydajność pracy. Wszystko to powiększa oczywiście ceny drobnych usług dla świata pracy.

Prócz tego istnieją jeszcze inne, bardziej ukryte przyczyny wysokie kosztów prowadzenia przedsiębiorstw usługowych. A więc: prymitywny sposób produkcji, brak organizacji pracy, niski poziom fachowości, pokrywany niesłusznie kalkulacją cen „na wyrost”. W wielu spółdzielniach nie dba się zupełnie o oszczędność narzędzi, materiału, oszczędność energii elektrycznej i... czasu.

Dochodzimy do drugiej, zasadniczej sprawy wpływającej bezpośrednio na kształtowanie się

cen za usługi. Trudno często obliczyć, jak długo trwać będzie praca przy jakiejś reperaturze radia, kranu czy instalacji elektrycznej. Czas określa się „mniej więcej”, polegając na uczciwości pracownika, że będzie pracował solidnie, nie marnując drogiego — szczególnie dla klienta — minut. Tak jest w teorii. Tymczasem często nie sprawdza się, co pracownik zrobił, biorąc pod uwagę tylko podany przez niego czas trwania pracy. A pracownik właśnie nie postąpił uczciwie — wykonał zlecenie „po łebkach”, stracił zaś parę godzin na zalatwianie własnych spraw.

Tu przede wszystkim zasadniczą rolę odgrywać powinna — czego jeszcze nie robi — kontrola techniczna. Kierownik techniczny musi czuwać nad wykonaniem robót przez pracowników, musi znać ich poziom fachowy, podejście do pracy, musi pilnować przestrzegania dyscypliny pracy itd.

Poziom fachowy musi iść w parze z uświadomieniem społecznym. Trzeba ludzi szkolić, trzeba podnosić ich poziom. Spółdzielnie i punkty usługowe muszą się energicznie zabrać do doskonalenia organizacji pracy, do zwiększenia wewnętrznej dyscypliny i dyscypliny finansowej. Już czas najwyższy, aby spółdzielczość usługowa zlikwidowała wszystkie rażące braki, utrudniające jej wykonywanie zadań, dla jakich ją utworzono.

B. D.

Może jutro...

Wypłata stypendiów dla studentów III roku Wydziału Lekarskiego odbywa się zazwyczaj z opóźnieniem. Gdy zwróciliśmy się 7 bm. do pracownika kasy w PKO z prośbą o powiadomienie nas, kiedy rozpocznie się wypłata — odpowiedział:

— Może jutro, może po świętach. Jak zdąże...

Prosimy o interwencję i zaznaczymy, że zarządzeniem władz centralnych stypendia powinny być wypłacane od 5 każdego miesiąca.

Z. Sz., W.S., K.W. studenci Wydziału Lekarskiego A.M. (nazwiska i adresy znane redakcji) czasu.

EXPRESS ILLUSTROWANY

Miły podarunek

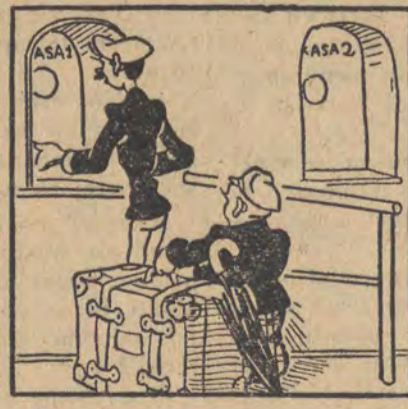
Pięćdziesiąt zabawek, a tysiąc radości! Zabawki zresztą wykonane pięknie, z dużą pomysłowością. Nie dziwnego, że dzieci z łódzkich sierocińców ucieszyły się bardzo, otrzymawszy je ostatnio w darze od Rady Kobiecej oddziału okręgowego Związku Spółdzielni Spożywców.

Zabawki zostały wykonane w ramach zobowiązania dla uczczenia Międzynarodowego Dnia Kobiet. W dniu 4 i 5 bm. można je było oglądać przy ul. Wschodniej 39. Dziś znajdują się już w rączkach uradowanych dzieci, które otrzymały je w ubiegłą niedzielę. (s)

ALOJZY: — Bardzo proszę przyjąć do nas w poniedziałek. Jak zwykle święta obchodzimy skromnie, w gronie najbliższych...

WACEK: — Dziękujemy, ale nie skorzystamy. Mamy inne plany...

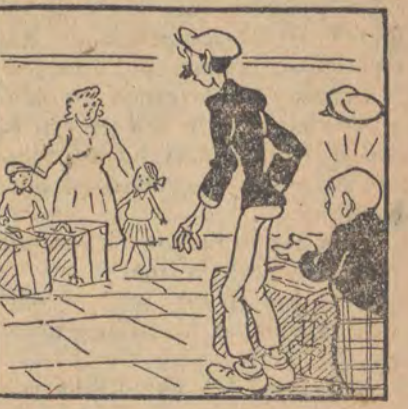

WACEK: — Zobaczysz, jak się setnie ubawimy w Warszawie u ciocci Agaty. Taka niespodzianka bardzo ją ucieszy. Już tak dawno nie widzieliśmy się! Kochana ciotunia Agatka!

WACEK: — I na pewno lepiej sobie tam podjemy niż u Alojzego...

WACEK: — Koluszki! Pociąg stoi tu kilkanaście minut. Wsiądziemy i kupimy gazety...

WACEK: — Rety! Ciocia Agata! A my do ciocci jedziemy na święta! CIOCIA AGATA: — Co za zbieg okoliczności. A ja z dziećmi wybieram się na święta do was! I co teraz będzie?

(Dalszy ciąg jutro)

Nad szachownicą

Mistrz nie doznał porażki

Po 7-letniej przerwie Regedziński powrócił do czołówki szachowej. — Niespodzianki turnieju o mistrzostwo Łodzi

Najważniejsza impreza szachowa Łodzi — mistrzostwa — dobiegła końca. Znaczenie mistrzostw wzrosło przez to, że były one jednocześnie czterdziątymi indywidualnymi mistrzostwami Polski na 1952 r.

do półfinałów mistrzostw Polski. Pierwsze miejsce i zaszczytny tytuł mistrza Łodzi zdobył mistrz Regedziński (Wł. — Zgierz) 12,5 pkt., a tytuł wicemistrza Kankowski (Wł. — Łódź) 11,5 pkt.

Czwarte i piąte miejsce zdobyli zawodnicy rutynowani, starzy turniejowcy, jedni z najsilniejszych szachistów naszego miasta. Stała rywalizacja Kwapisza z Domańskim tym razem nie dała wyniku.

PIĄTEK, 11 KWIEŹNIA 1952 R. 13.30 „Wztechnica Radiowa”. 13.45 Muzyka poważna. 14.30 Koncert orkiestry rozgłośni szczecińskiej.

Należy stwierdzić, że nowy mistrz Łodzi jako jedyny zawodnik nie przegrał żadnej partii i w sumie uzyskał 10 zwycięstw i 5 remisów.

Pozostali uczestnicy grali w swym normalnym poziomie i zajęli miejsca odpowiadające ich klasie.

Nocne dyżury aptek

Dzisiejszej nocy dyżurują w Łodzi apteki: Przejazd 19, Wólczańska 37, Piotrkowska 225, Zgierska 146, Nowotki 12, Wojska Polskiego 56, Dąbrowskiego 24b i Al. Kościuszki 48.

Tak zwana Narodowa Partia Austrii usilnie zabiega o nawiązanie kontaktów przez sportowców austriackich z Hiszpanią, pragnąc wykorzystać sport dla swych celów politycznych.

Ogółem wylosowano do premii i wykupu we wszystkich klasach Pożyczki, oznaczonych literami od „A” do „S”, 425.000 obligacji na 12.135.000, z których 212.500

Startują Hansen i Röpke

Dania też zgłosiła drużynę do Wyciągu Pokoju Warszawa-Berlin-Praga

Organizatorzy V Wyciągu Pokoju „Trybuna Ludu”, „Neues Deutschland” i „Rude Pravo” — otrzymują dalsze zgłoszenia ekip zagranicznych do tej wielkiej imprezy.

cznych zawodników: Christian Petersen, Helge Hansen, Gomar Röpke, Jorgen Falkböll, Finn Christoffer- sen i Fritz Ravn.

Ostatnio zgłosił swój udział kolarze duńscy.

Dańsk Cykle Union for Lan deveysport (Duński Związek Kolarski) wyznaczył do drużyny reprezentacyjnej następują

nie w Wyciągu Pokoju. W roku 1950 zajęli oni w klasyfikacji drużynowej drugie miejsce za Czechosłowacją, a kolarz duński Emborg był zwycięzcą indywidualnym wyciągu.

Ze znanych już w Polsce zawodników ujrzymy na starcie w Warszawie Hansena i Röpke.

Triumf młodzieży w drugim wyciągu eliminacyjnym

Do drugiej z kolei eliminacji najlepszych kolarzy polskich przed wyciągiem Berlin — Praga — Warszawa wystartowało 53 zawodników. Trasa wynosiła 170 km.

Trójka uciekinierów uzyskała na półmetku 5 minut przewagi, która następnie podwyższyła się do 6,5 min.

Do 42 km kolarze tworzyli zwartą grupę z której po przejechaniu jeszcze 500 m oderwała się nagle trójka młodych kolarzy: Drażkowski, Jarząbek i Lasak.

Na metę w Środzie Śląskiej wjechali jednocześnie: Drażkowski, Jarząbek i Lasak, uzyskując czas 4:32,37, 4) Wrzesiński, 5) Hadasik, 6) Wójcik, 7) Klubiński, 8) Liszkiewicz, 9) Waliszewski — wszyscy w jednakowym czasie 4:37,45.

Obligacje do wykupu według wartości imiennej wylosowane w dn. 4 bm.

Table with 8 columns: od, do, od, do, od, do, od, do. It lists various bond values and their corresponding redemption amounts.

Człowe koszykarki ćwiczą na obozie

W wojewódzkim Ośrodku Szkolenia Sportowego we Wrzeszczu nastąpiło otwarcie obozu kondycyjnego dla kadry koszykarki kobiet przed mistrzostwami Europy, które odbędą się w Moskwie.

Na obozie znajdują się: Zakrzewska, Kamecka, Pachłowa, Rogowska, Kowalczyk, Kowalówka, Mamińska, Wikarska, Beyer, Kapalczyńska, Siłska, Powicka, Cherynowska, Czopkówna i Laptas.

Kierownikiem obozu jest zastępcy mistrz sportu, Grzechowiak, a trenerem — Ulatowski.

2.000 nagrody

wypłace osobie, która przyczyni się do odnalezienia motocykla BMW 350 (nowy) nr części 227496 nr rej. E. P. 2664, skradzionego z bramy przy ul. A. Struga 29, dnia 5.IV.52 r.

TEATRY

Nowy — „Pociąg do Marsylii” — 19. Wojska Polskiego — „Trzydzieści srebrników” — 19.

Sportowcy Austrii nie chcą słyszeć o kontaktach z Hiszpanią

Tak zwana Narodowa Partia Austrii usilnie zabiega o nawiązanie kontaktów przez sportowców austriackich z Hiszpanią, pragnąc wykorzystać sport dla swych celów politycznych.

Organizacja Wolnej Młodzieży Austriackiej oświadczyła, że póki w Hiszpanii panuje reżym Franco, za den członek tej organizacji tam nie pojedzie.

KINA

BAJKA — Dziewczyna u źródła — 18, 20. BALTYK — Człowiek bez jutra — 16, 30, 18, 30, 20, 30.

SPROSTOWANIE

Do wczorajszego wykazu wygranych po 150 zł wkład się błędnie korektorski. Zamiast numerów od 683000 do 683999 powinno być od 683000 do 683999.

Janana patrzyła na Billa. Po wczorajszym wieczorze zawiązała się między nimi nić serdecznej przyjaźni. Rano przyszedł Kim, którego Bill zaprowadził do Williamsa. Umieszczono go jako kelnera w kasynie F. B. I. Bill przyjął Kima bardzo serdecznie, natychmiast zaczął narzekać na wojnę i opowiedział mu o swojej Karolinie.

59) buddyjskiej! — wyrwał się Jananie i głos jej drzał z podniecenia. — Co ci jest, mała? — zapytał sierżant, przyglądając się jej uważnie. — Ech, nic! Boli mnie trochę ramię. Ale jeżeli dokumenty ukryto w tej świątyni, dłaczego pułkownik nie pośle po nie? — Bo świątyni pilnuje oddział żołnierzy lisymanowskich. — No dobrze, ale czy dokumenty nie należą do pułkownika? — Tak, ale mówiłem ci, że ja też nie rozumiem tej sprawy. To jest wszystko, co wiem. — No, mam nadzieję, że pułkownik nie wyładuje na mnie swej złości — zakończyła Janana, postanawiając nie mówić więcej na ten temat.

Wreszcie Kir Sen wyszedł z gabinetu. Podszedł do Janany i rozpoczął wypytwać ją o szczegóły wczorajszego zamachu w Capitol Clubie, ale rozmowę przerwała im Edyta Field, która wbiegła własnie do sekretariatu. Nazajutrz po każdym pijaństwie Amerykanka odczuwała coś w rodzaju wyrzutów sumienia. Na ogół szczegóły poprzedniego wieczoru zacierały się zawsze w jej świadomości, lecz niektóre momenty pamiętała jak przez mgłę. Dziś przypomniała sobie, że Jananie i Billowi zrobiła wczoraj jakąś wielką przykrość. Przypuszczała, że oboje muszą być na nią bardzo obrażeni. Była więc tym bardziej zdumiona, gdy Korenka przywitała ją uprzejmie jak zwykle, więc, też z jeszcze większym zapalem przeklinała komunistów, którzy z całą pewnością byli sprawcami zamachu na Jananę. Kir Sen usiłował kilkakrotnie wtrącić się do rozmowy, ale Amerykanka nie dawała nikomu dojść do słowa.